

PATER DEUG(T) NIET

Klucht

door

RONALD VAN WANROOIJ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PATER DEUG(T) NIET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RONALD VAN WANROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2022 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen. Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Coby - huisvrouw en moeder van Willy

Willy - poets op de pastorie en dochter van Coby

Timotheüs – Augustijner, de nieuwe pater (Tim van de Ven)

Agnes - huisvrouw en tegelijk buurvrouw van Coby

Thea - huisvrouw wonend in dezelfde straat als Coby

Pep - vrijgezelle huisvrouw met pubers wonend in dezelfde straat.
Heeft een frituurzaak.

Zacharias Wendel - louche zakenman en ex-vriend van Willy

Theodoor Vondeling - notaris

DECOR:

Spel speelt zich af in de grote woonboerderij keuken van de pastorie.

(Coby met tas vol boodschappen komt op de terugweg hiervan Agnes tegen)

AGNES: Ha Coby. Is er zoveel in de reclame bij de Appie? Niet normaal wat jij allemaal bij je hebt. Jullie zijn toch ook maar met z'n tweeën? Of is dit meteen voor het hele jaar?

COBY: Nee nee, zo is het niet. Ik heb de boodschappen gedaan voor ons Willy. Zij heeft een nieuwe baan. Ze is poets geworden op de oude pastorie, die gaat weer open.

AGNES: Ah geweldig nieuws. Dus die oude pastorie gaat weer open. Natuurlijk als B&B, daar is die prima geschikt voor. En dan die tuin er omheen. Daar kunnen ze prachtig mooi een theetuin van maken in de zomer met livemuziek. Wie wordt de uitbater, Coby? Ik ben benieuwd. Iemand van hier die we kennen?

COBY: Nee Agnes, het is helemaal anders. Het wordt geen B&B maar het blijft gewoon de pastorie.

AGNES: *(verontwaardigd)* Hoezo, het blijft een pastorie? Gaat het verhuurd worden dan aan die gepensioneerde priesters? Ik moet er niet aan denken. Het is al zo'n dood dorp, krijgen we dat er ook nog bij. Sandalen lopers, bah.

COBY: Nee, luister nou. Het bisdom heeft besloten dat de kerk weer open moet en dat er dus een priester komt. En die komt wonen in de pastorie en daar gaat ons Willy nu voor werken. Ze krijgt een goed salaris maar moet wel veel werken.

AGNES: *(steekt boos een tirade af)* Het is werkelijk ongelooflijk. Die kerk hadden ze moeten slopen met plein en al. Er is zo'n enorme woningnood. Daar hadden ze veel huizen op kwijt gekund en hadden onze jonge mensen tenminste weer een plek om te wonen. En dat gaat dan weer open! Het is bij de konijnen af. Er zijn toch helemaal geen kerkgangers meer hier in het dorp. Ik ben er echt boos over. En dan gaat er 1 man wonen in die grote pastorie met een tuin waar een flatgebouw in past. Het is gewoon schandalig. Die bisschop van jullie is seniel geworden.

COBY: *(is verbaasd)* Nou zeg, een beetje minder kan ook wel, hoor, Agnes. Diegenen die naar de kerk willen kunnen al een paar jaar niet en moeten op zondag naar de televisie kijken om de mis te kunnen volgen. Dat is echt niet fijn, hoor. En straks met de kerst hebben we misschien weer een echte avonddienst en kunnen we lekker zingen op de ochtend erna. Dat is toch fijn?

AGNES: *(weer bedaard)* Wat jij fijn vindt. En Willy heeft daar een baan gekregen. Is dat niet gevaarlijk voor die pater met Willy constant om hem heen?

COBY: Wel nee. Willy weet zich wel te gedragen, hoor. Daarbij komt dat ze erg goed wordt betaald en dat wil ze natuurlijk niet mislopen.

AGNES: Toch blijf ik het gevaarlijk vinden. Het is jouw dochter, maar ik ken haar reputatie. Ik woon niet voor niks al jaren naast jullie.

COBY: Ergens heb je wel gelijk, maar toch ik denk dat het goed komt. Trouwens, die paters slikken pillen zodat het zaakje niet in opstand komt. En Willy is een stuk rustiger geworden.

AGNES: *(krijgt lachje op het gezicht)* Nou, ik hoop dan dat het een oude knar is die jullie bisschop ergens heeft opgedoken, want bij een jongere ga ik toch twijfelen of hij tegen de charmes van Willy bestand is. Of een dubbele dosis pillen, misschien dat dat ook helpt.

COBY: Nou, niet zo flauw doen over Willy. Ik weet heel goed dat ze er geen gras over laat groeien, maar dit lijkt me toch echt iets voor haar. Geen uitdaging voor haar en een kerel die geen vrouw mag. Prima toch.

AGNES: *(wil nu weg)* Ik help het je mee wensen. Doe haar de groeten van me. *(mopperend)* Het is toch niet slim om opnieuw de kerk te openen. Zoveel plek waar nu toch niet gebouwd kan worden, alleen maar omdat er ergens een bisschop besluit dat die tent weer open moet. Te maf voor woorden.

COBY: Oké, ik ga ook weer verder. Ik ga meteen de boodschappen naar Willy brengen, die is daar flink bezig met poetsen. Hij schijnt al snel te komen. Ben benieuwd wie het is. Ben je vanmiddag thuis? Dan kom ik even theedrinken.

AGNES: Ja, is goed. Ik ben gewoon thuis. *(Agnes gaat af. Coby pakt haar tassen weer op en gaat de andere kant af)*

DOEK GAAT OPEN

(werkzaamheden op de pastorie, intro van de pater)

WILLY: *(kijkt rondom haar keuken)* Zo, ik vind dit wel voldoende. Hij kan erin. Als Mam nou eens opschiet met de boodschappen dan

kan ik de koelkast en de voorraadkast vullen. Jammer dat ik geen tijd weet wanneer die kerel hier arriveert, nou kan ik niet weg. Ach, wat maakt het eigenlijk uit. *(de deurbel klinkt luid en duidelijk en Willy gaat enkele seconden af en komt terug gevolgd door haar Moeder. Willy draagt ook 1 tas)*

COBY: Nou, ik ben blij dat dit erop zit. Wat een gewicht. *(ze staat even stil en kijkt om zich heen)* Nou zeg, je bent aardig bezig geweest. Er is niets van te zien dat dit onbewoonbaar is geweest.

WILLY: Je bedoelt dat er een tijdje niemand heeft gewoond, Mam. Onbewoonbaar is iets heel anders.

COBY: *(vinnig)* Je weet best wat ik bedoel.

WILLY: *(ongeïnteresseerd)* Gewoon zeggen wat je bedoelt, Mam. Heb je alles van het lijstje meegenomen? Het was nogal veel, hè. *(Coby pakt de boodschappen uit en Willy bergt ze op)*

COBY: Dat je ook op zaterdag en zondag moet werken. Is dat niet wat te veel van het goede?

WILLY: Mam, dit wereldsalaris maakt het echt wel goed. Ik hoef dan alleen maar alles klaar te zetten en echt niet de hele dag hier te zijn. Als hij meer wil leer ik hem dat wel af. Ik mag elke dag om 10 uur beginnen tot 's middags 4 uur. En vergeet de vakantie niet. 6 weken per jaar, geweldig toch.

COBY: Eigenlijk had ik met de fiets moeten gaan, maar Pap had mijn band niet geplakt, dus moest ik wel lopen. Ik kwam trouwens Agnes nog tegen. Je moet de groeten van haar hebben. Ze was boos.

WILLY: Boos op mij? Waarom?

COBY: Nee, niet op jou. Ze was boos omdat de kerk weer opengaat. Daar hadden ze beter huizen neer kunnen zetten op die plek, vond zij, en ze dacht ook dat ze van de pastorie beter een B&B konden maken met die prachtige tuin. Ze was echt over de rooie.

WILLY: Ach, van Agnes weten we dat ze van haar hart geen moordkuil maakt. Heb je de voordeur wel dichtgedaan net? Dat slot moet vervangen worden, het sluit niet goed. Ik hoor trouwens iets. *(Willy wil juist teruglopen naar de voordeur voor controle, als daar een jonge man aankomt die een geweldige oude koffer zonder wieltjes meezeult en hem met een plof in de ruimte neerzet. De beide dames kijken hem aan)*

TIMO: Goedemiddag dames. Ik kom deze koffer even

binnenbrengen. Dat krenge is zo loodzwaar dat ik ervan af wil.

COBY: Is dat de koffer van die pater die hier komt wonen?

TIMO: Precies. Dat was mijn opdracht. Breng deze koffer naar de pastorie en zorg ervoor dat je op tijd bent.

COBY: Nou, hij is er nog niet dus ben je op tijd. Wie ben jij eigenlijk?

TIMO: Ik ben Tim van de Ven. Inpakker en uitpakker van beroep en soms geestelijke zorg.

COBY: Sjonge. Ik hoopte op een jonger iemand die de kerk weer zou gaan leiden, maar als ik die koffer zo zie moet dat wel een heel oud iemand zijn. Moet je kijken, wat een vod en ook nog zonder wiertjes. Ik ben trouwens Coby en dit is mijn dochter.

WILLY: Die komt hier werken als allround dienstbode.

TIMO: Voor de koffer hebben ze mij ingehuurd. Ik heb er ook wel moeite mee hoor. Maar ja, zo'n oude seniele vent die hier komt kan die koffer natuurlijk niet zelf dragen.

COBY: Nee precies. Daarvoor sturen ze jou vooruit. Ken je hem trouwens die pater?

TIMO: Zeker wel. Maar van inpakken heeft hij geen kaas gegeten. Al zijn boeken zitten aan 1 kant zodat hij telkens omkiepert. Zachte spullen aan de andere kant.

WILLY: Hoe kan het dat ze in het bisdom hebben besloten om de kerk weer open te doen en dan zo'n oude man te sturen? Als hij dat tenminste is.

TIMO: Het bisdom neemt wel meer rare beslissingen. Het blijft een eigengereid clubje. En vanuit deze parochie is al jarenlang de vraag om weer een eigen priester te hebben. En nu liep er een priester gevaar en die hebben ze naar Nederland gehaald om hier zijn pensioen te halen. Daarom gaat de kerk weer open.

COBY: Hij liep gevaar?

TIMO: Jazeker. Hij werkte in Freetown, Sierra Leone. Die parochie had het te goed. Een eigen kerk. Een waterput voor de bevolking. Voldoende eten uit de eigen tuin. Het gevolg was een te grote populariteit.

WILLY: Wat is er toen gebeurd?

TIMO: De opbrengst aan eten werd weliswaar gedeeld met de hele bevolking, maar er was niet genoeg voor iedereen, zodoende waren er ook altijd ontevreden mensen. Toen de waterput

droogviel waren de poppetjes aan het dansen.

WILLY: Dat klinkt allemaal niet best.

TIMO: Nee, zeker niet. Maar hij was slim en liet zijn koffer op het vliegtuig zetten door een vertrouweling. Enkele dagen later is hij weggebracht naar een ander dorp. Vandaar in verschillende auto's naar het vliegveld gebracht.

COBY: Waarom niet rechtstreeks naar het vliegveld. Waarom zo moeilijk?

TIMO: Blank hè, in een donker land. Er waren enkele groepen die hem zochten. Vandaar die omweg. Degenen die hem hielpen liepen zelf ook gevaar.

WILLY: Klinkt als een te spannend verhaal. Bah, niks voor mij om zoiets mee te maken. Nou, wij zijn wel klaar met inruimen, je kunt die koffer onder de tafel zetten of daar in de hoek. Als hij maar niet in de weg staat. Weet jij trouwens hoe die pater heet? Ik heb alleen maar een contract over mijn uren en zo, maar ik weet helemaal niet voor wie ik moet gaan werken. Die brief zou erbij hebben gezeten maar mooi niet.

TIMO: Hij heet Timotheüs Augustijner. En hij is echt niet zo oud als jullie denken hoor. Hij is best schappelijk in zijn omgang.

WILLY: Heb jij hem al gesproken dan?

TIMO: Natuurlijk heb ik hem gesproken. Ik spreek hem elke dag voor de spiegel en dan zeg ik: hoi Timotheüs, het wordt vandaag weer een geweldige dag. Tijd om dankbaar te zijn.

COBY: Voor de spiegel?

TIMO: *(lachend)* Sjonge, jullie zijn wel traag van begrip hoor. Timo, Timotheüs. Voor de spiegel praten. Ik ben diegene op wie jullie zitten te wachten.

WILLY: Krijg nou de hik. Jij bent... pardon U bent...

TIMO: Zeg nou maar gewoon Timo als we onder ons zijn. Ik ben alleen Pater Timotheüs als ik voorga in de mis of als er hier bezoek is. Kunnen we dat meteen afspreken?

COBY: Je hebt tegen ons gelogen en dat voor een priester!

TIMO: Nee hoor, helemaal niet. Ik ben met jullie meegegaan in de veronderstelling dat ik een oude man zou zijn en nog seniel ook. En dat allemaal om een oude koffer. Ik vond het erg vermakelijk.

COBY: Toch voel ik me beetgenomen.

TIMO: Lieve mevrouw, dat spijt mij oprecht, maar u weet waarschijnlijk wel dat de leugen gekleed is en de waarheid naakt?

WILLY: Wat wil je nu zeggen eh Timo?

TIMO: Kent U de legende van de waarheid en de leugen?

WILLY: Een legende! Ik ben dol op verhalen. Nee, die legende ken ik dus niet, jij Mam? *(Coby schudt met haar hoofd van nee)*

TIMO: Dan zal ik hem vertellen. *(de dames luisteren geboeid!)* De Leugen en de Waarheid kwamen elkaar tegen. Het is wel heel erg warm vandaag en ik weet een put om af te koelen, zei de Leugen tegen de Waarheid, heb je zin? De Waarheid vertrouwde de Leugen en snel kwamen ze bij de put en daalden af naar het koele water. Na een tijdje klom de Leugen de put uit en trok de kleren aan van de Waarheid en rende weg. De Waarheid kreeg het in de gaten en klom ook de put uit en rende de Leugen achterna. De mensen keken met afschuw en minachting naar de naakte Waarheid. De Naakte Waarheid schaamde zich en rende terug en daalde opnieuw af in de put en hield zich voortaan verborgen. De Leugen dwaalt, sindsdien verkleed als De Waarheid, over de wereld omdat de mensen de waarheid niet willen zien.

COBY: Sjonge, wat een verhaal. Als je zulke verhalen ook kunt vertellen met de mis dan ga je veel volk trekken. Prachtig, ik ben echt onder de indruk.

WILLY: Ik vond het ook geweldig, Timo. Ik heb nog nooit iemand ontmoet die op deze manier een verhaal vertelt dat ik bij de les blijf. Mooi.

TIMO: *(lacht even opgelucht)* Ha, dank je wel, maar nu even wat anders. Waar zijn mijn kamers zodat ik mijn koffer kwijt kan en alles kan uitpakken.

WILLY: Ik wijs je wel even de weg hoor. Wanneer komt de rest van je spullen?

TIMO: Ik heb alles bij me, er komt niets meer. *(de dames kijken hem even verbaasd aan)*

COBY: Is dat alles? Jouw hele bezit zit in die ene oude koffer?

TIMO: Ik weet dat hij oud is, dat hoef je me niet zo in te peperen, en ja, dit is mijn hele bezit.

WILLY: Kom nou maar. Laat hem met rust, mam. Het is gewoon zo. *(Willy draait zich om en Timo volgt haar gedwee sjouwend met*

de koffer en nagekeken door Coby. Beiden af. Coby pakt haar telefoon en belt Agnes)

COBY: Hoi... ja met mij. Ik heb net kennis gemaakt met die nieuwe priester van ons..... ja dat weet ik nou wel, maar hij komt hier nou eenmaal te wonen.... ja ja, luister nou eens. Het is een jongere vent. Geen oude kerel die hier de boel opschrikt, nee, helemaal niet, en hij houdt er ook van om iemand in de maling te nemen..... *(verontwaardigd)* Hij deugt wel, want hij legde het daarna keurig uit en het was waar dat wij dachten dat het een oude vent zou zijn vanwege een aftandse koffer. Ik kom het je zo allemaal vertellen, ik heb nu al zin in thee. Echt een leuke vent, jij zal hem ook leuk vinden.....Ja ja, ik kom eraan, zet maar vast het water op. *(Coby gaat af. Willy en Timo komen weer op al pratend)*

TIMO: Geweldig hoor, wat een ruimte heb ik nu om te werken, maar eerlijk gezegd blijf ik toch liever hier in deze woonkeuken.

WILLY: Dus het kan je goedkeuring wel dragen.

TIMO: *(heel enthousiast)* Nou en of! En dan die tuin erom heen, ook al zo mooi. De Heer geeft me hier al het paradijs. Geweldig.

WILLY: Nou, dan kunnen nu afspraken maken wat hier mijn taken zijn en wat die van jou gaan worden.

TIMO: *(aandachtig)* Wat bedoel je precies met mijn taken? Jij bent toch de hulp in de huishouding?

WILLY: Precies, maar die taak is niet precies omschreven, dus daar wil ik met jou afspraken over maken. Bijvoorbeeld dat je je eigen slaapkamer opruimt, je kleren fatsoenlijk over een stoel hangt en dat je je eigen bed opmaakt.

TIMO: O, dat klinkt nogal.

WILLY: En dat is nog niet alles. Je moet op tijd je kleren in de was doen en je eigen wc schoonmaken.

TIMO: Ik zal kijken wat ik kan doen.

WILLY: Nee! We maken daar afspraken over, want ik ben hier niet om je billen af te vegen.

TIMO: *(verontwaardigd en knorrig)* Wat is dat nou weer voor een uitdrukking. Maar goed. Kleren opruimen en in de was doen en zelf slaapkamer opruimen, oké. En wat zijn dan jouw taken?

WILLY: Ik hou het hele huis schoon, zorg dat je op tijd kunt eten, zal de was doen en leg op tijd schone lakens klaar. Ik zorg ook 's morgens

voor de koffie. Kan er hier ook bezoek komen?

TIMO: Nou, ik zal waarschijnlijk wel eens een afspraak hier maken, dus dat denk ik wel.

WILLY: Ik dacht meer aan mezelf. Of ik bezoek mag ontvangen.

TIMO: *(roept uit)* Ja, waarom niet. Iedereen is welkom hoor.

WILLY: Nou fijn toch dat dit is afgesproken. Nog een ding, na het avondeten om 5 uur ruim ik op, zet alles in de vaatwasser en ben ik naar huis. Onthoud dat.

TIMO: Waar is die leuke vrouw gebleven van daarnet? Je klinkt zo streng. Ben je altijd zo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto